

Rozenhagen heette voorheen *Vredenrijk* en daarop woonde en werkte tusschen 1705 en 1735 Jan Bolt, een specialiteit in tulpen, vooral de „allernieuwste veranderde getraceerde fijne, kostelijke en rare Primo en Secundo's Baquetten divertissants, Grand Violetten, Bizarden, Gudelines, Cramoisien, Beau Rigauts Hautesses, etc.” — dus in de eerste plaats, naar een deskundige (A. van Damme) in het Weekblad voor Bloembollencultuur van 13 Maart 1897 verzekert, onze tegenwoordige hoogstengelige, late tulpen. Jan Bolt maakte, in een veiling van 13 April 1708, een rijksdaalder of drie gulden per hyacinth (één deed er *f* 20.— en één *f* 14.— *in de bak*) en tot *f* 7.15 voor een tulpebol.

Vredenrijk werd vergroot door de aankopen van *Spaarnvreugd* en *Nieuweland* en Johan David Zocher maakte zijn *Rozenhagen* tot een belangrijke bloemisterij en boomkwekerij, die, nadat hij er in 1801 eigenaar van werd, in beteekenis niet verminderde.

Op deze kwekerij mocht ik, vertegenwoordiger van *Elsevier's Geïllustreerd Maandschrift*, aankloppen en vragen:

Hoe vermenigvuldigt men nu de hyacinth?

Er is, natuurlijk, zaad van te winnen, maar het duurt acht jaar eer men dan een bol krijgt, die een bloeiende plant geeft. Men wees mij wat dunne gras-prietjes. Dat was het groen van hyacinthen door zaaien verkregen en waarvan de bolletjes een en twee jaar oud waren! Veel eenvoudiger is het *hollen* en de *kruissneê*.

In de maand Juli wordt de bol uit den grond genomen en een halve maand lang gedroogd. Dan wordt er met een bol mesje van onderen een kommetje in gesneden, waarna de bol opnieuw te drogen wordt gelegd op latwerk. In de holte, tusschen de ringen, die de doorgesneden schubben vormen, komen kleine kraaltjes, die zich begin October gaan ontwikkelen tot nieuwe bollen, ten getale van minstens vijf-en-twintig, maar in gunstige gevallen komen er wel zestig of zeventig. Nu zet men de moederbol met de holte naar onderen vlak onder de oppervlakte van den bodem, waarin de jongen zich ontwikkelen tot Juli, wanneer de bol weer uit den grond genomen wordt met de kleintjes, die men eraf plukt. In 't volgende jaar behandelt men die als gewone bollen, ze worden afzonderlijk in gleufjes gepast, geroid en weer geplant, tot zij, na vijf of zeven jaar, verhandelbare bollen zijn geworden. De wond door deze en de kruissnede veroorzaakt, geneest men door den bol met de sneê naar boven, dicht onder de oppervlakte, in den bodem te plaatsen. In één week is de wond dan gesloten.

De *kruissneê* bestaat uit drie kruisgewijze insnijdingen, die den bol van onderen in zes secties verdeelen. De jongen zetten zich nu aan weêrskanten van de insnijdingen. Er komen er minder, maar ze zijn eerder groot en met drie tot vier jaren reeds verhandelbaar.

Het best groeit de hyacinth op lichten zandgrond, niet te hoog ($\pm$ 70 cM. boven den waterspiegel) en het is aan te bevelen haar tijdens den groei in verschillende grondsoorten te plaatsen, van jaar tot jaar den zwaarderen met een